

LA TORRASSA pàg 18
Llum verda a les esperades obres de reforma de les casetes del passatge Pons

UNA DIVA A L'H pàg 11
Rosalía tria l'Hospitalet per instal·lar-hi el seu estudi de gravació

11 anys **línia l'H**

Juny 2024 · Núm. 129 · linialh.cat

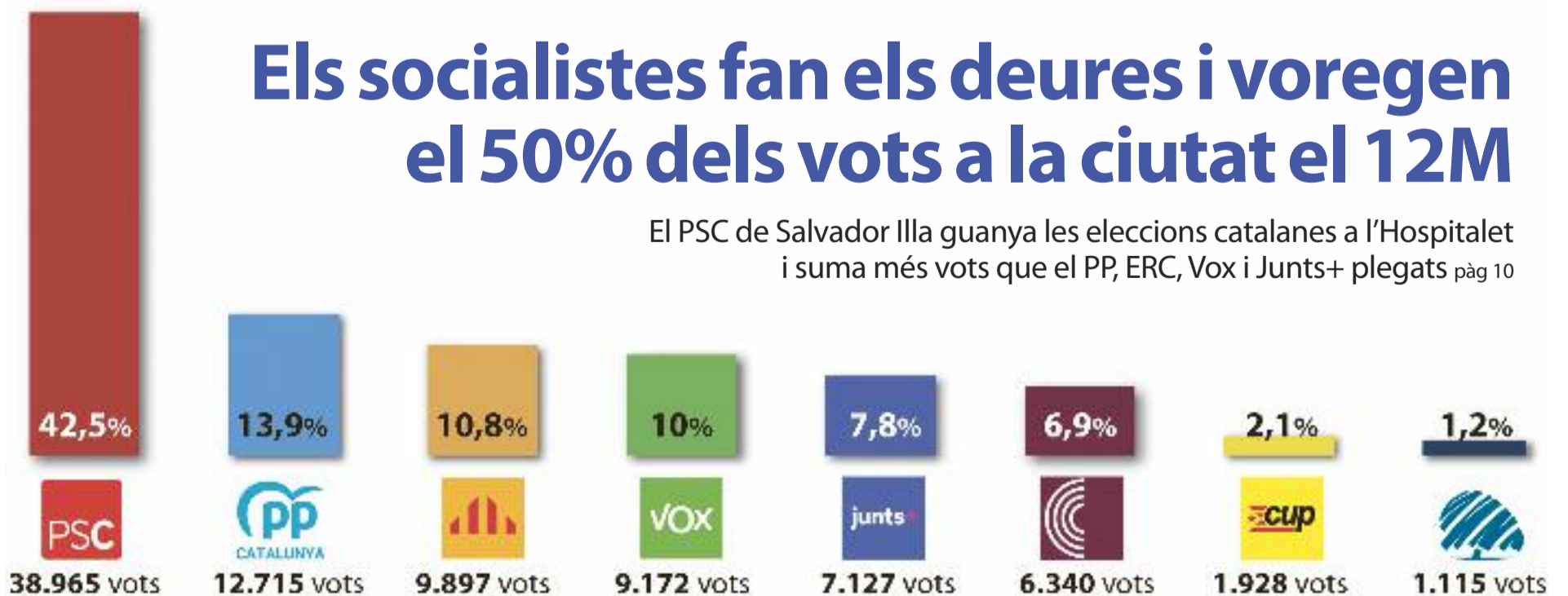
Un adeu històric **Canvi de cicle**

Núria Marín deixarà l'alcaldia el 15 de juny en mans de David Quirós després de 16 anys al càrrec

La seva mà dreta al govern municipal i escuder, Francesc J. Belver, també comunica que marxa del consistori pàgs 2 i 3

Els socialistes fan els deures i voregen el 50% dels vots a la ciutat el 12M

El PSC de Salvador Illa guanya les eleccions catalanes a l'Hospitalet i suma més vots que el PP, ERC, Vox i Junts+ plegats pàg 10

Mostra d'afecte, sembla que ja inexistent, de Marín cap a Corbacho durant el traspàs de poders el 2008. Foto: Ajuntament

Imatge de la victòria del PSC, per majoria absoluta, a les eleccions municipals del 2019. Foto: ACN

La fi d'una època

» Núria Marín deixarà l'Ajuntament el 15 de juny en mans del tercer tinent d'alcaldia, David Quirós
 » Repassem els 16 anys de trajectòria d'una alcaldessa socialista que no ha deixat ningú indiferent

F. J. Rodríguez
 L'HOSPITALET

La millor manera de parlar de Núria Marín i del seu llegat com a alcaldessa de l'Hospitalet és viatjar a un llunyà maig del 2015. L'equip de *Línia L'H* havia quedat amb Marín als antics cinemes Romero de la Torrassa per fer-li una entrevista preelectoral. En arribar, i després de les salutacions de torn, de cop i volta una veïna, des d'un tercer o quart pis, va començar a cridar. "Alcaldessa, alcaldessa! Puc baixar a saludar-la?". La veïna va baixar al carrer i, davant de tres periodistes –i a un mes de les municipals–, Marín ens va regalar una imatge d'aquelles que ens agrada tant als professionals de la informació.

I és que aquest estil proper i espontani ha consolidat la preeminència del PSC a la ciutat, on governa des de fa mig segle. De tots aquests anys, Marín n'ha estat gairebé 30 al Ple i 16 com a alcaldessa, des que Celestino Corbacho –que va marxar a fer de ministre– li va cedir el relleu, tot i que amb els anys sembla que se n'ha penedit. I ara, la batllessa, la *jefa*, com l'anomena el seu equip, anuncia que abandona el càrrec, que quedarà en mans del tercer tinent d'alcaldia David Quirós.

També fa un pas al costat la seva mà dreta al govern i primer tinent, Francesc J. Belver. Marín continuarà sent senadora a Ma-

drid, però la ciutat perdrà una líder capaç de "saltar com una lleona", tal com va dir en un dinar-entrevista amb *Línia L'H* l'abril del 2017 mentre parlava de les promeses incomplertes del soterrament de les vies, per defensar els interessos dels veïns. Un to molt propi, barrejat amb una sobreexposició als mitjans de comunicació, que ha estat terreny adobat per a les crítiques de l'oposició. No obstant això, Marín,

Núria Marín va rebre la vara de l'alcaldia de mans de Celestino Corbacho l'any 2008

geni i figura fins a la sepultura, va fer gala d'aquesta actitud al seu darrer Ple ordinari com a alcaldessa, celebrat el 27 de maig, durant el qual va dir que ningú podrà acusar-la mai "de no lluitar pels interessos de la ciutat".

De fet, alguns regidors que han treballat a prop seu, fins i tot de l'oposició, valoren de Marín la seva efectivitat a l'hora de resoldre conflictes que, per males decisions o simplement inacció, el seu equip de govern havia deixat que esclatessin. Prova d'aquest tarannà de baixar a la mina per buscar solucions va ser el famós episodi de l'1 d'octubre del 2017, quan va plantar cara al cap de l'operatiu de la Policia Nacional a l'institut Vilumara que intentava

aturar les votacions. "Marxeu!", ordenava l'alcaldesa, entre crits a favor i en contra dels veïns, a un estupefacte policia. Minuts més tard, i després d'una trucada a l'aleshores delegat del govern espanyol, Enric Millo, els agents es van replegar i les càrregues policials van aturar-se arreu del país.

Malgrat aquell episodi, Marín ha estat un corcò per a l'independentisme. Si bé va enfrontar-se a la policia, a l'entrevista de l'abril del 2017 amb *Línia L'H* va fer un símil entre la consulta i una festa il·legal que va ser tot un auri del que va acabar passant. "Si algú em diu que vol muntar una festa il·legal, amb autorització o sense, li diré que faci el que vulgui, que ja li enviaré la Guàrdia Urbana", va afirmar aleshores. A més, i en la línia d'aquesta actitud espontània de fer política, la Diada de l'11 de setembre anterior a l'1-O Marín va etzibar a la cara a Carles Puigdemont, aleshores president, que deixessin "tranquil·lets els alcaldes", en resposta a les pressions del Govern perquè els batlles cedissin espais de votació.

EL DEBAT DE L'URBANISME

Ara bé, si Marín serà recordada per alguna cosa és per la seva política urbanística. En el seu darrer Ple com a alcaldessa, una portaveu de No Més Blocs, Emma Núñez, va intervenir per demanar, de nou, la retirada del polèmic Pla de Desenvolupament Urbanístic (PDU) Biopol-

Granvia –cavall de batalla polític de l'última dècada i que recentment s'ha aprovat– i va adreçar-se al successor de Marín, David Quirós, per demanar-li un canvi de rumb d'aquestes polítiques.

En aquest sentit, el teixit associatiu local ha estat especialment actiu els últims anys per denunciar "massificació" i manca d'espai a la ciutat. Una problemàtica personificada en protestes contra el Biopol-Granvia o contra promocions d'habitatges com la de Cosme Toda. Sense anar més lluny, un dels principals lemes d'aquestes manifestacions és el de "Núria Marín, totxo queen", és a dir, 'reina del totxo'. El cantautor local Kike Ubieto va rebaixar-li el títol nobiliari i li va dedicar una

cançó que va interpretar a les portes de l'Ajuntament durant una manifestació de la plataforma Un altre l'Hospitalet és possible, el novembre del 2019, titulada *La marquesa del arrabal*.

Els crítics amb Marín també li retreuen la seva política de grans anuncis, generalment explicats durant les famoses i fastuoses conferències anuals *LH Suma 12*, com aquell de prometre fer una platja als terrenys de la Zona Franca que l'Hospitalet va vendre fa un segle a Barcelona. Una platja que estaria ubicada davant del Far del Llobregat, envoltada d'indústries i que, ara per ara, és una entelèquia.

Un estil que mai ha acabat de convèncer l'oposició, que ha reaccionat al seu adeu amb més crítiques. ERC creu que Marín plega "tard i malament" i li retreu el cas de presumpta corrupció del Consell Esportiu. I és que, malgrat que la causa contra l'alcaldesa en el marc d'aquesta investigació està arxivada, la veritat és que el serial li va costar un cert arraconament al partit, del qual ara sembla que s'està recuperant. El PP, per la seva banda, lamenta "manca de respecte institucional" de l'alcaldesa, ja que, almenys fins al 15 de juny, quan es faci el traspàs de poders a Quirós en un Ple extraordinari, no se sabran les causes del comiat. Els comuns consideren que l'època Marín té "més ombres que llums", mentre que Vox veu en el comiat un "fraud electoral" als votants.

BELVER, LA MÀ DRETA QUE TAMBÉ PLEGA

► Francesc J. Belver, el primer tinent d'alcaldia, lliga el seu destí polític a Marín i anuncia que també marxarà, tal com va avançar en primícia *Línia L'H*. En una carta, Belver desitja "el millor" al futur alcalde, David Quirós. L'adeu de Belver incrementa la sensació de fi d'una època al consistori, atès que era la mà dreta de Marín i, per a alguns, l'alcalde a l'ombra a l'hora de prendre decisions i de pensar la ciutat.

Manifestació contra les polítiques urbanístiques de Marín el juny del 2022. Foto: Arxiu

PERFIL | David Quirós o el repte de la popularitat

Quirós (dreta), al costat de Belver. Foto: X

RELLEU ▶ El successor de Núria Marín a l'alcaldia, tal com es rumorejava des de feia mesos, és David Quirós, tinent d'alcaldia de l'Àrea de Serveis a les Persones i responsable d'àmbits com Cultura i Educació. Des de fa temps no ha estat gens estrany veure'l al costat de Marín en diversos actes públics –sovint relacionats amb el Districte Cultural, l'àmbit de feina de Quirós–, incrementant la seva presència pública com a alcalde *in pectore*.

Regidor des del 2016 i veí de Santa Eulàlia, Quirós té un perfil allunyat de qualsevol possible rastre de corrupció relacionada amb el cas Consell Esportiu, tot i que té al davant el repte de donar-se a conèixer entre un veïnat que identifica la institució municipal amb Marín. I és que només un 2,6% dels veïns enquestats a l'últim Baròmetre d'opinió municipal el van saber ubicar com a tinent d'alcaldia.

Així i tot, Quirós, que havia estat primer secretari de les Joventuts Socialistes, repre-

senta un perfil jove i ambiciós, i menys hostil cap a l'oposició que Francesc J. Belver, segon tinent d'alcaldia i mà dreta de Marín al govern, que protagonitza agres topades amb els portaveus de la resta de formacions a cada Ple. De Belver, amb tot, diuen que té totes les dades de la ciutat al cap, i el defineixen com un gestor amb prestigi al si del govern.

Sigui com sigui, el futur alcalde té alguna motxilla, com ara el tancament de la biblioteca de Santa Eulàlia. L'associació de veïns Som Santa Eulàlia, que ha batallat –i ho continua fent– per recuperar aquest equipament, li retreu una decisió que va significar l'adeu a l'edifici del carrer Pareto. Quirós, en el seu moment, va defensar el tancament perquè deia que l'immoble no reunia les condicions necessàries. A més, l'obertura d'un espai de préstec de llibres al mercat que va plantejar com a alternativa no acaba de convèncer el veïnat. Tanmateix, ara hi ha sobre la taula

un nou projecte per fer la nova biblioteca del barri al Centre Cultural, després que tant Quirós com l'alcaldessa reconeguessin al Ple fa un any que és necessari construir-la.

Una altra assignatura pendent –i que el perseguirà un cop sigui alcalde– és la del pavelló de Santa Eulàlia, un equipament que el veïnat espera des de fa tres dècades i que, ara per ara, està paralitzat. Per altra banda, i en matèria d'educació, Quirós ha viscut moments dolços com la continuïtat de l'Acadèmia Cultural, després d'una intensa lluita al costat de les famílies, però també altres de més delicats, com la promesa incompleta de municipalitzar algunes escoles bressol, un pas que no veurem aviat.

De moment, ERC-EUiA, el portaveu de la qual és un excompany de files de Quirós al PSC, Jaume Graells, es mostra molt dura amb Quirós, de qui diu que "ha demostrat sobradament la seva incompetència, manca de diàleg i menyspreu a les entitats".

Marín al Far del Llobregat, mirant l'indret on tenia pensat fer una platja per a la ciutat. Foto: F. J. R.

"MARXEU!" ▶ Un dels moments més mediàtics de Núria Marín va tenir lloc l'1 d'octubre del 2017, quan es va enfrontar al cap de l'operatiu policial a l'institut Vilumara. / Foto: X (@nuriamarinlh)

La lupa

'Her' no té un final feliç

per Susana Pérez Soler

Theodore és un escriptor desencantat que escriu cartes emotives per a altres persones al mateix temps que s'enamora de Samantha, el sistema operatiu del seu ordinador. Samantha és una assistent similar a Siri, però amb una veu més seductora i sensible, que, a més, sempre dona bons consells. És enginyosa, explica acudits i riu dels que li explica Theodore, s'enfada poc i és molt convincent, i xiuxiueja per fer confidències. És la novia ideal per a qualsevol home en procés de separació, excepte perquè no és real i no té cos. Les assistents virtuals tenen els seus defectes. Ningú és perfecte. Però a Theodore això no li importa. Qui vol sexe quan té amor?

Aquesta és la sinopsi de la pel·lícula *Her*, però aviat podria ser la història d'un amic, conegut o saludat seu a jutjar per la darrera versió de ChatGPT, que es va presentar en un acte retransmès globalment. Durant l'esdeveniment tecnològic de l'any, la nova versió de ChatGPT, GPT-4o (la o prové d'*omnichannel*, que vol dir multicanal), va flirtejar la roba que portava un dels presentadors de l'acte, cosa que va suscitar tota mena de comentaris perquè va ser quelcom no pre-

vist. GPT-4o va sorprendre per la seva capacitat de mirar, entendre i parlar sobre allò que veu.

Li pots demanar un conte per anar a dormir i abaixarà la veu. Si necessites un acudit descarat, parlarà amb un to sarcàstic i divertit. I si et veu amb un pastís i una espelma, et cantarà feliç aniversari de manera amigable. Si alguna cosa va quedar clara durant la pre-

Parlar amb un ordinador sembla poc natural, però és probable que els més joves ho acabin integrant

sentació és que cada cop estem més a prop d'un internet lliure de pantalles; una terra promesa pels gurus de Silicon Valley des de fa anys.

Parlar amb un ordinador pot semblar poc natural avui, però és més que probable que els més joves ho acabin integrant. De fet, ara ja prefereixen fer les cerques a través d'una intel·ligència artificial generativa en lloc de recórrer als buscadors, perquè els sembla

un entorn més amigable. Quan d'aquí a poques setmanes la nova funció de ChatGPT arribi de forma gratuïta als seus dispositius, ja podem imaginar els vagons de metro plens de persones que parlen amb el seu assistent de veu, com passa a *Her*.

Però, alerta, *spoiler*: *Her* no té un final feliç. Samantha, la veu coqueta del sistema operatiu de Theodore, acaba confessant-li, poc abans de ser aniquilada per l'empresa que l'ha creat, que té converses amb més de 8.300 persones a la vegada i que està enamorada de 641. 641! Algun avantatge havia de tenir no tenir cos i no ser real.

Que OpenAI presenti un assistent d'IA amb una veu humana, que riu, explica acudits i flirteja amb els treballadors de la companyia no és ètic, perquè condueix a l'error de pensar que és real. Que sigui una veu sensual de dona és masculista. Que el mateix Sam Altman, propietari d'OpenAI, faci referència a la pel·lícula *Her* durant la presentació de GPT-4o és irresponsable. Però res d'això s'escapa a Altman ni a l'objectiu últim de la seva empresa: la maximització dels beneficis. Mentre tot plegat alimenti la conversa i el compte de resultats, *show must go on!*

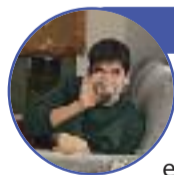
Aquí es piula

Tuits en paper

@nuriamarinlh

Ahir vaig comunicar la meua decisió de deixar de ser l'alcalde de l'Hospitalet. Han estat setze anys de feina de tots plegats per construir una ciutat millor. El nostre camí continua, i el meu compromís amb la ciutat es manté intacte. Gràcies per tot, l'Hospitalet!

@davidcobo_

La Barcelona de les ironies crues fa que un espai ocupat el 2018 per denunciar políticament les conseqüències de la llei d'estrangeria acabi sent desallotjat ara, sis anys després, per la Policia Nacional, que persegueix els que contradiguin la llei d'estrangeria.

@nobonitano

Fa més de 25 anys que treballo com a professora. Després de veure passar molts Governos, crec que hi ha una única manera de garantir una escola pública de qualitat: l'obligatorietat que tots els polítics i càrrecs de conselleries i Governos hagin d'escolaritzar els seus fills a les escoles i instituts públics.

@JaimePalomera

El PSC i Junts tomben la regulació dels lloguers de temporada que perseguia el Govern. Això és una catàstrofe. Els lloguers de temporada són armes d'especulació massiva. És impossible explicar el mal que aquesta decisió farà a les famílies i als barris de tot el país.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línial'H: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línial'H: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línial'H: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Laia Coronado (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Rosalía

La cantant Rosalía convertirà l'Hospitalet en un epicentre de la música internacional en col·locar-hi el seu estudi de gravació. L'Ajuntament celebra que l'obertura d'aquest espai impulsarà el projecte municipal del Districte Cultural.

pàgina 11

Ins. Provençana

Els estudiants del Cicle Formatiu de Grau Superior de Màrqueting i Publicitat de l'Institut Provençana han creat la campanya publicitària de les diferents festes majors dels barris de la ciutat. Han dissenyat els cartells i els eslògans.

pàgina 16

Ajuntament

Les obres de rehabilitació de les casetes del passatge Pons de la Torrassa arrencaran, si tot va bé, el març de l'any vinent. Tot i això, els veïns critiquen un retard en aquest projecte que l'Ajuntament va prometre ja fa uns quants anys.

pàgina 18

El + llegit

línia l'h.cat

- 1 **Macrooperatiu contra grups violents juvenils relacionats amb estafes i tràfic de drogues**
- 2 **L'ambulància de la Guàrdia Urbana torna a estar operativa**
- 3 **El primer tinent d'alcaldia Francesc J. Bover també dimitirà com a regidor**
- 4 **Malestar dels usuaris amb els canvis a les línies de bus: "És un desastre"**
- 5 **Impuls al Districte Cultural i una biblioteca tancada: la carta de presentació de Quirós**

Utopies possibles

per Francesc Reina

Foto: ACN

Un dels objectius de la transformació social, és a dir, l'adaptació a les exigències de l'entorn per crear noves condicions de vida, és construir un món on sigui més fàcil ser amable i generós. Això va escriure Erik Wright, conegut per proposar que l'optimisme és essencial per desitjar el canvi.

Encara que sembli mentida, com més gran és la complexitat de les societats, menys resulten igualitàries i lliures. Parlar d'un moviment fort que s'enfronta a sistemes injustos, fins i tot cruels, que acusa els que no toleren la resistència dels treballadors i les demandes de millora i benestar perquè això s'interposa en el camí dels seus beneficis, ja no és cosa fàcil. No ho és desxifrar la moderna declinació de les transicions, no ho és interpretar la ideologia des d'on sorgeixen defenses o detractors.

Però hi ha experts a avivar la flama perquè la gent s'enfadi. Alguns vindran a dir-nos que el patiment de la pobra gent en mans de rics és la primera confusió. Una de tantes mitologies que van ser i són un disbarat, ja que aquests enganyosos entusiasmes afectius, que desperten en els primers trams de la vida adolescent, són la via més directa cap a la servitud i la catàstrofe. Afirmin que no hi ha més veritat que la memòria.

No es tracta, això, d'una cosa actual, té arrelaments en la història. Els arguments i els contraarguments segueixen enfrontats. Es diu que la classe obrera té la capacitat d'alterar les coses, que si apagués l'interruptor, tota l'economia es podria aturar. Hi ha moltes coses en marxa, però calen direccions hàbils que puguin guiar el camí entre sectarismes, egos i vanitats, sobretot per unir organitzacions amb les poblacions més senzilles, una tasca ingent on passar el temps discutint lideratges no és la millor opció. Els sona *La falla dels tres conills?*

Per prendre decisions s'ha de tenir en compte l'entorn social, aquell que augmenta o restringeix les possibilitats, que estimula o deprimeix. Context no sols econòmic, també cultural que influeix en el funcionament de les institucions, que ens aporten educació, sanitat, seguretat, ocupació. Vivim en una època de profundes divisions on crear democràcia no és simplement compartir valors, també es tracta de conformar espais per resoldre desafiaments. Perquè l'è-

xit de les corporacions formals depèn de les informals, d'un capital comunitari fruit de polítiques humils, dissenyat de baix a dalt, basat en l'experiència i no pas en el dogmatisme.

No n'hi ha prou amb un PIB basat en el creixement quantitatiu, caldrà atendre l'Índex de Desenvolupament Humà i aquest altre Índex de Progrés Social...

Sí. Avancem modestament, en favor d'iniciatives petites: com els "pressupostos participatius", "la renda bàsica universal", "les cooperatives de treballadores" (com la de Mondragón), les "comunitats d'aprenentatge" que involucren famílies, professorat i veïnat; amb "lleis a favor de la dignitat i els drets de la natura", com va passar fa poc amb la llacuna salada més gran d'Europa, a Múrcia (el Mar Menor), que ha patit durant tres dècades agressions ininterrompudes de l'urbanisme, el turisme i la contaminació de l'agricultura i la ramaderia intensiva.

Ens hauríem de conèixer més per decidir millor.

Línia L'H no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#LouisVuitton

#9J

#Palestina

@Jaumeasens: Veïns i veïnes s'han manifestat contra la desfilada de Louis Vuitton al Park Güell. Vergonya d'unes càrregues policials que volen emmordassar el dret de protesta.

@carlrafel23: Comencem la campanya de les eleccions al Parlament Europeu (PE) del 9J. En els pròxims 5 anys, el 70% de les lleis que t'afecten en el teu dia a dia es decidiran al PE.

@crispmarcote: Espanya aprova el reconeixement oficial de l'Estat de Palestina. Una decisió històrica amb un únic objectiu: que israelians i palestins arribin a la pau.

La no governança ferroviària

per Montserrat Tura

Alguna cosa tenen els trens que em criden a pujar-hi. M'agrada pujar als trens dels indrets que visito per raons diverses. Pots intuir com és una societat segons siguin els seus trens.

M'agrada viure en una ciutat que té dues estacions de tren on paren trens de tres línies de Rodalies. Inexplicablement, els trens de mitjana distància hi passen i no s'aturen, i els d'alta velocitat hi agafen embranzida quan van cap al nord i hi comencen a frenar quan van cap a la gran ciutat de Barcelona.

M'agrada viatjar per un camí previsible i que a França anomenen "camins de ferro". Llegeixo, escolto música. Tenen pitjor concepte dels trens els que no els utilitzen.

Això no m'impedeix afirmar que és incompreensible i sovint provoca justa indignació l'estat en què estan les instal·lacions ferroviàries a la xarxa de Rodalies. Conec la divisió de competències: vies, electrificació, senyalització i estacions per a Adif; trens, tallers i cotxeres, de Renfe; i horaris, tarifes, bonificacions i atenció als clients, de la Generalitat.

Fa tants anys que el cablejat de l'electrificació es va deteriorant que és difícil substituir-lo tot i iniciar un pla de conservació que ho mantingui tot en bon estat, renovant en la temporalitat que correspongui les instal·lacions.

Cal, doncs, dues dècades d'importants inversions per posar-nos al dia i anar establint sistemes de conservació i de manteniment de la prestació del servei actualitzat perquè s'arribi a traslladar a l'usuari la sensació de millora. S'ha de començar i s'ha de constituir l'empresa conjunta Generalitat-govern central anomenada Rodalies de Catalunya.

En els diners del pla 20-30 hi ha desdoblaments, soterraments i millor encaix en trames urbanes denses i, per tant, els 6.300 milions dels quals parlen no són tots per substituir instal·lacions i modernitzar-les. Cal fer-ho simultàniament i ho accepto, ja que en trams curts hi ha fortes inversions que han de portar a millores ferroviàries i urbanes, com és el cas del desdoblament de l'R3.

Soc més comprensiva quan la causa és un atropellament, una caiguda d'un arbre per un fort temporal o un acte delictiu (com un robatori), i ho soc menys quan la raó de la manca de puntualitat és el mal estat de les instal·lacions.

El dia 12 de maig va ser un d'aquests dies negres a la xarxa de Rodalies. Era impossible desplaçar-se a Barcelona o venir-ne amb els trens habituals, que els dies festius ja són pocs.

Era un dia especial (jornada electoral) i aquella matinalada algú havia robat un cablejat de coure del tram més estratègic de tota la xarxa, amb la mala fortuna que el robatori havia malmès la instal·lació de comunicació de senyal i la presa de terra de la instal·la-

afectats i Barcelona aïllada pel servei ferroviari. Impotència, perplexitat, enuig raonable.

El silenci del ministre de Transports aquell dia que Catalunya estava sense trens de Rodalies va ser ensordidor. L'endemà va donar unes xifres que poden ser interpretades com a excusa, però que ens haurien de fer pensar molt sobre com hem passat de ser una societat orgullosa dels béns comuns a una societat que malmet instal·lacions que hem d'arreglar amb diners de tots, i que això ens impedeix tenir-los per adquirir nous trens i noves tecnologies.

Catalunya és l'indret de tota la xarxa de Renfe amb més incidents deliberats de danys a les instal·lacions ferroviàries, un 51,8% de totes les que es produeixen a l'Estat. Més de la meitat dels atacs contra persones i instal·lacions vinculades als trens succeeixen a Catalunya.

Tenim el trist honor que el rànquing per províncies de malifetes deliberades sigui Barcelona, Madrid, Tarragona, Girona, València, Saragossa, Sevilla...

Les malifetes deliberades van des de pintar vagons de tren i impedir poder veure l'exterior fins a col·locar objectes a les vies que posen en perill la circulació de combois amb centenars de persones al seu interior. Des del robatori de fil de coure fins a l'apedregament deliberat. Des de baralles entre passatgers fins a discussions violentes amb els interventors.

Podem acceptar que els lladres van seleccionar aquests 44,5 metres de coure per casualitat sense saber que era un punt neuràlgic. Tenim dret a sospitar que potser algú els va indicar concretament on havien de tallar i que havien de destruir el sistema de senyalització interconnectat i arrancar la presa de terra encara que no els suposés cap benefici econòmic. Però també ens hem de preguntar per què Adif no tenia mecanismes de detecció i prevenció de robatoris en aquest punt que ara sabem que és importantíssim.

Finalment, hem de demanar a tots els implicats en la gestió i seguretat dels nostres trens que facin tot el possible per treure'ns d'aquest rànquing de vàndals. Això vol dir més seguretat i més protecció del servei ferroviari.

Foto: Jordi Puiglar/ACN

ció. Un robatori estrany. Uns lladres despistats o una terrible casualitat. No sé si arribarem a saber-ho. Quaranta metres de cablejat i tota la xarxa de Rodalies afectada. Confiarem que les investigacions arribin a aclarir-nos què va passar aquell dia, ara que ja hi ha detinguts al respecte. L'indret, per acabar-ho d'arreglar, està just al canvi de municipi de Montcada i Reixac i Barcelona, poblacions que pertanyen a diferents regions policials i a diferents partits judicials. Per què van triar precisament aquell segment de cable és una gran incògnita.

Les conseqüències pels efectes de sobrecàrrega que van produir-se en cadena costaran mesos a ser reparats i uns 15 milions de l'erari. Milers de passatgers

Les millors perles

La febre per les hamburgueses s'ha estès arreu i ara es fan creacions molt innovadores, amb ingredients de tota mena. Un d'ells és el conegut xarop Dalsi, i l'hamburguesa que el porta està triomfant a Sevilla. La cosa se'n va de les mans.

La maleta d'un noi que viatjava amb Ryanair excedia uns centímetres la mesura permesa, però, per sobre de tot, ell no volia pagar. Va decidir que el millor era arrencar-li les rodes per reduir-li l'alçada i poder-la passar a l'avió.

Fer una entrevista de feina mai és un tràmit fàcil, sobretot si al final et rebutgen. Per fer-ho més fàcil, una empresa finlandesa envia a casa dels candidats rebutjats un escrit d'agraïment i laminadures. Crearà tendència?

Associem viure en una casa de luxe plena de comoditats i serveis amb tenir una gran feina o herència. A Menorca, una noia té tot això sense tenir diners al seu compte. Ha ocupat una mansió i viu com una reina.

X (@FCBfemeni)

LA FOTO

OBRE LA TEVA PARADA!

Fes realitat el teu projecte professional als Mercats Municipals de L'Hospitalet

Licitacions obertes fins al 20 de juny

Més informació sobre el procés al telèfon 93 403 25 13,
a la Direcció del Mercat, punts MercaTIC
i al correu electrònic mercats@l-h.cat

Consulta aquest QR
per a més informació

Ajuntament de L'Hospitalet

Tribuna

El pis de la senyora Maria

per Ferran Falcó

Foto: Albert Segura/ACN

La senyora Maria va treballar tota la vida en una empresa del sector químic molt important. No es va casar mai. Va tenir nebots, això sí, i va morir ara fa uns quants anys. Amb el seu esforç va poder comprar un pis els anys 60, en un barri obrer i de classe treballadora. Més que d'un pis es tractava d'un piset. A l'època, i durant tots els anys que en va pagar el préstec, aquell pis va consumir impostos, que van pagar els que van comprar el sòl, els que van promoure l'edifici, els que en van vendre els seus habitatges... I cada habitatge va pagar la seva contribució, els seus consums i, si es transferien de propietat, la seva plusvàlua. El pis, de fet, és un actiu que genera ingressos recurrents a l'administració. I això passa quan es vol fer, mentre es fa, quan s'acaba, quan es ven o es revèn, quan es reforma, quan es lloga i quan s'hereta.

Quan va traspasar la senyora, el pis va quedar per a la seva germana vídua, amb una pensió minsa. Amb esforç va pagar l'herència i va pensar en aquell habitatge per llogar-lo. Va ser una idea que el temps va demostrar dolenta. Una finca envellida, necessitada de cada vegada més inversions, i uns inquilins nets d'uns coetanis de la senyora, "molt bona gent" segons ella, però que no havien transferit als seus successors l'amor pel treball i l'esforç, fet que es traduïa en impagaments d'un lloguer que expressament era petit per mirar d'assegurar-lo.

Fer fora els inquilins consumiria més anys de vida dels que tenia la senyora al davant i li costaria diners i maldecaps, sense la seguretat que el dia del llançament no s'hi presentessin plataformes de defensors dels desafavorits, que de tant en tant també defensaven els *galtes*. A sobre, una nova regulació governamental obligava la senyora a no augmentar-los el lloguer, i a tributar-lo. Tot plegat, incentius per vendre'l i treure-se'l de sobre, retirant-lo del mercat de lloguer, com així va ser.

Aquesta història no és un conte. És certa. Temo, però, que no és l'única. Tampoc no pretenc parlar-ne gaire, sinó introduir una idea o debat al voltant de quins incentius té l'administració per promoure habitatges assequibles, si és que en té... Potser, si trobem la resposta, podrem saber per què no se'n fan més o per què no se'n fan prou.

L'administració, el govern, és una guanyadora neta del negoci immobiliari. Si es fa sobre sòl privat, en cobra impostos i li'n surt gratuïta la urbanització. Si es fa sobre sòl públic, converteix un actiu en un passiu que li costa diners. Igualment, l'administració "hi guanya" quan el "negoci" o "la propietat" és d'un tercer. Posa la mà a la butxaca de qui compra sòl, de qui construeix l'edifici, de qui ven el pis i de qui el compra. També de qui l'hereta i de qui el revèn. Ja no hi ha desgravació fiscal a la compra d'habitatge i les ajudes al lloguer arriben a pocs, tard i malament, i no serveixen ni per rebaixar-ne el preu ni per millorar-hi l'accés.

Així les coses... Quins incentius té l'administració per fer habitatge públic? Pocs. No li surten els números. En pressupostos finits on educació, sanitat o infraestructures consumeixen molt, l'habitatge apareix com una font d'ingressos recurrent, si el fan els privats, però com una despesa, si el fessin els públics (almenys els primers anys). En el mentrestant, l'administració cobra de tothom qui intervé en el procés immobiliari, sense desgast, i el resultat és prou clar: un sector que no creix, uns preus a l'alça i un malestar social creixent per la impossibilitat dels més joves d'emancipar-se o de servir habitatge als nous catalans que han arribat al país els darrers anys. A tot això s'hi ha afegit una resposta pública intervencionista que de moment no dona resultats, mentre la col·laboració publicoprivada (gran iniciativa) de l'Àrea Metropolitana a través de la societat mixta Habitatge Metròpoli Barcelona, creada el 2021, encara no ha començat a agafar velocitat (per dir-ho suaument).

En aquest marc, cal repensar l'habitatge, i la nova mentalitat ha de ser menys fiscal i més social. I ha de tenir un *fast track* de procediment urbanístic.

Cal canviar el paradigma, peti qui peti. Els promotors públics i privats s'han de repartir els nínxols del mercat i acordar amb transparència les regles del joc. Els promotors i els constructors volen fer habitatge. La societat necessita habitatge. I els governs? No ho sabem, més enllà de les promeses que s'endú el vent i de les realitats que s'endú Hisenda, o que atura la burocràcia. El pacte social per l'habitatge és, de veritat, el gran acord econòmic i social que el país necessita.

“

**Els promotors
i els constructors
volen fer habitatge.**

I els governs?

**No ho sabem, més enllà
de les promeses que
s'endú el vent i de les
realitats que s'endú
Hisenda, o que atura la
burocràcia. El pacte social
per l'habitatge és,
de veritat, el gran acord
econòmic i social
que el país necessita**

”

Flaixos

@EvaPiquer: Hi ha massa polítics que sembla que no tinguin ni un amic dels que et diuen les coses tal com les veuen per més mal que et facin.

@ardezera: Una amiga fa anys que es llegeix el llibre preferit tant de les seves amistats com de les persones que van entrant a la seva vida. Em sembla molt bonic.

@LGranel: No és per exagerar, però una becaina clàssica d'estiu amb la finestra oberta i sentint els ocells resoldria tots i cadascun dels meus problemes.

DONES Periodistes contra el masclisme

Exposició oberta al públic
Entrada lliure

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Seguretat | Compromís per fer una nova comissaria de la Guàrdia Urbana

A instàncies del PP, el Ple ha aprovat una moció que demana la construcció d'una nova comissaria per a la Guàrdia Urbana. L'actual edifici, ubicat a Sant Josep, "no garanteix", diu el PP, les condicions per allotjar la plantilla de 425 agents, que comparteixen espais amb altres serveis municipals com Urbanisme, Espai Públic o Habitatge.

El PSC suma més vots que PP, ERC, Vox i Junts+ plegats el 12M

» El percentatge de vot als socialistes als barris del nord voreja el 50%

» Vox és segona força al Gornal i l'independentisme torna a caure

RESULTATS 12M ▶ El PSC va aconseguir el triomf el 12M a l'Hospitalet gràcies, de nou, al fort impuls que va aconseguir als barris del nord de la ciutat. És allà on els socialistes van recollir la quantitat més grans de vots, gairebé la meitat dels emesos a la Florida, les Planes, Can Serra i Pubilla Cases -en concret, al voltant del 49%-. Pel front sud, per la seva banda, Bellvitge va empènyer també als de Salvador Illa amb un percentatge de vot del 47% per al PSC.

Amb una participació del 53%, a la resta de barris de la ciutat els socialistes van guanyar de manera folgada, però amb xifres més baixes, del voltant del 40%, tot i que també elevats en comparació amb la resta de partits. I és que, en el global de la ciutat, el PSC va obtenir més paperetes que PP, ERC, Vox i Junts+ plegats: 39.248, una trentena de vots per sobre de la suma d'aquests quatre partits.

Aquesta superioritat es veu reflectida en els resultats d'alguns col·legis electorals, on els suports al PSC van arribar al 54% -veure pàgina 18-, com és el cas de l'escola Joaquim Ruyra del barri de les Planes, a tocar dels Blocs Florida.

PP I VOX CREIXEN

A banda de l'esperada victòria del PSC a l'Hospitalet, el 12M va deixar tot un seguit de titulars no menys importants. I és que el PP va arrabassar la segona posició a ERC, que va caure gairebé cinc punts. Els republicans, que arrossegaven resultats a l'alça els últims anys a l'Hospitalet, on ha-

Aspecte del col·legi electoral de la Farga el matí del 12M. Foto: Línia L'H

vien aconseguit consolidar-se com a segona força als diversos comicis que s'hi celebraven, van caure a la tercera posició, la qual van mantenir per només 700 vots, que és la diferència que li van treure a Vox, que va créixer mig punt. El partit d'ultradreta va aconseguir els seus millors resultats el Gornal, on ha-

fragis, respectivament. Barris amb forts contrastos on, cal dir, la participació va ser més baixa: del 44% a Pubilla Cases o del 45% a les Planes, per exemple.

L'INDEPENDENTISME CAU

El seu partit homòleg, però en l'àmbit de l'independentisme, Aliança Catalana, no va aconseguir penetrar a l'Hospitalet, on va assolir el seu millor resultat al Districte III, el que engloba a Santa Eulàlia i Granvia Sud, amb 355 vots.

De fet, l'independentisme, igual que a la resta del país, va patir una sotragada a la ciutat el 12M. Si bé ERC va caure cinc punts, Junts només en va pujar mig, mentre que la CUP també va patir un retrocés d'un punt i escaig. A l'altre extrem, Ciutadans, força que els últims anys havia assolit uns grans resultats a l'Hospitalet, es va estimar i va perdre més de sis punts. Per acabar, qui també va perdre força van ser els comuns, que es van deixar dos punts.

53%

És el percentatge de participació que va registrar la ciutat de l'Hospitalet el 12m

tingut una implantació més gran que en unes altres zones de la ciutat. En concret, els d'Ignacio Garriga van assolir allà la segona plaça, amb el 15% dels vots. Destaca també el seu paper a barris com la Florida o les Planes, on van ser tercera força, per darrere de PSC i PP, amb percentatges del 12 i el 14% dels su-

Queixes a Sanfeliu pel pla urbanístic de Montesa

URBANISME ▶ Un grup de veïns del barri de Sanfeliu han posat el crit al cel contra el projecte urbanístic de Montesa, que està impulsant l'Ajuntament d'Esplugues en una zona fronterera amb l'Hospitalet. Aquests veïns denuncien que els darrers canvis urbanístics de l'Àrea Residencial Estratègica (ARE) de Montesa provocaran un increment del trànsit de vehicles pel carrer Sant Jordi, que fa frontera entre els dos municipis.

Els veïns reclamen desfer la pacificació del carrer de Guada-

lupe, que és més amunt, ja en terreny d'Esplugues, on no hi ha gairebé habitatges, per reduir així el nombre de vehicles que passaran pel carrer de Sant Jordi.

Qui ja ha sortit al pas per defensar aquests veïns és el grup municipal d'ERC. En boca del seu portaveu, Jaume Graells, els republicans demanen a l'Ajuntament que treballi per redreçar la situació i negociar els canvis necessaris per evitar el plantejament actual, el qual "perjudicarà a tot el barri de Sanfeliu", avisen.

Pas endavant per a l'esperada nova contracta de neteja

La neteja és una de les principals preocupacions dels veïns. Foto: Ajuntament

SERVEIS ▶ L'Ajuntament ha tret a licitació la nova contracta de neteja de la ciutat, per una durada de 10 anys i un cost total de 435,4 milions d'euros. Això suposa un increment dels diners que el consistori dedicarà a la neteja dels carrers, una de les principals queixes de la ciutadania any rere any en les enquestes anuals d'opinió. En concret, el pressupost per a esbandir la ciutat passa dels 286 milions als 435, un increment del 52%.

Amb tot, la nova contracta de neteja preveu renovar els 130 ve-

hicles del parc mòbil, així com els 4.200 contenidors específics de les cinc fraccions, rebuig, orgànica, envasos, paper i cartró. Està previst, a més, que s'hi introdueixi un contenidor per a la roba. I és que recentment va tenir lloc un gran incendi provocat per l'explosió d'un camió de les escombraries a Pubilla Cases. En aquesta línia, el contenidor blau, el del paper, serà totalment metàl·lic per evitar focs. Està previst la introducció de noves tecnologies per fer seguiment a temps real de l'estat dels contenidors.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

Rosalía muntarà un estudi de gravació al Districte Cultural

MÚSICA ▶ “Si algun dia tinc pasta potser no seré Warhol, però muntaré un lloc que faci honor a aquell esperit on els artistes puguin trobar-se i crear”. Aquest desig expressat per Rosalía s’ha fet realitat: el mes de maig es confirmava l’obertura d’un estudi de gravació a l’Hospitalet, concretament al carrer de Can Pi, a prop de la Fira Gran Via i de l’antiga fàbrica Godó i Trias, on també està previst instal·lar un centre d’arts visuals.

Recentment, l’estrella de flamenc contemporani i pop llatí baixllobregatí ha creat l’empresa immobiliària Tresmamis SL, que serà l’encarregada de construir l’esmentat estudi. Aquesta forma part de Motomamis SL, la societat que gestiona la seva carrera artística i que és dirigida per Pilar Tobella, mare de la cantant de Sant Esteve Sesrovires.

IMPULS CULTURAL A L’H

Segons la informació publicada als comptes i perfils oficials de l’artista a les xarxes socials, la creació d’aquest nou estudi musical al Districte Cultural té com a objectiu donar l’oportunitat de crear música i impulsar des de l’Hospitalet la carrera profes-

Actuació de la cantant al palau Sant Jordi. Foto: ACN/Jordi Borràs

sional d’artistes novells i consagrats sense que hagin de marxar als Estats Units.

Les dues iniciatives, tant l’estudi musical com el centre d’arts visuals de la Godó i Trias estaran ubicades en una àrea de la ciutat focalitzada en la cultura i que fins ara ha atret mig miler de creadors artístics.

En aquest sentit, des de l’Ajuntament expressen la seva satisfacció per la iniciativa i afirmen que “és molt important el que pot arribar a representar per dinamitzar l’economia de la ciu-

tat i per impulsar el Districte Cultural”.

L’H, EPICENTRE MUSICAL

Amb tot, l’obertura de l’estudi de Rosalía suposarà l’arribada a la ciutat d’artistes d’arreu del planeta, molts d’ells reconeguts en l’àmbit internacional. “Imagineu-vos a Travis Scott, Kendrick Lamar o Lana del Rey a pocs carrers de casa nostra, creant música a l’estudi de Rosalía”, comentava a les xarxes socials una fan de la cantant, que farà realitat el seu desig.

Huguet, elegit nou president del Consell de Síndics local

PARTICIPACIÓ ▶ “Tinc la il·lusió de poder donar-li més visibilitat a aquesta associació, que en realitat és una peça important dins de la ciutat, ja que formem part de la seva història i del seu creixement en l’època democràtica”. Amb aquestes paraules de Josep Maria Huguet, el nou president del Consell de Síndics, el 22 de maig s’encetava una nova etapa a l’òrgan consultiu del govern local integrat per antics regidors i regidores del consistori.

EXREGIDOR DE CIU

Regidor per l’antiga Convergència i Unió entre els anys 1987 i 1995, l’actual delegat a la ciutat del Gremi d’Hotels de Barcelona i directiu del Centre

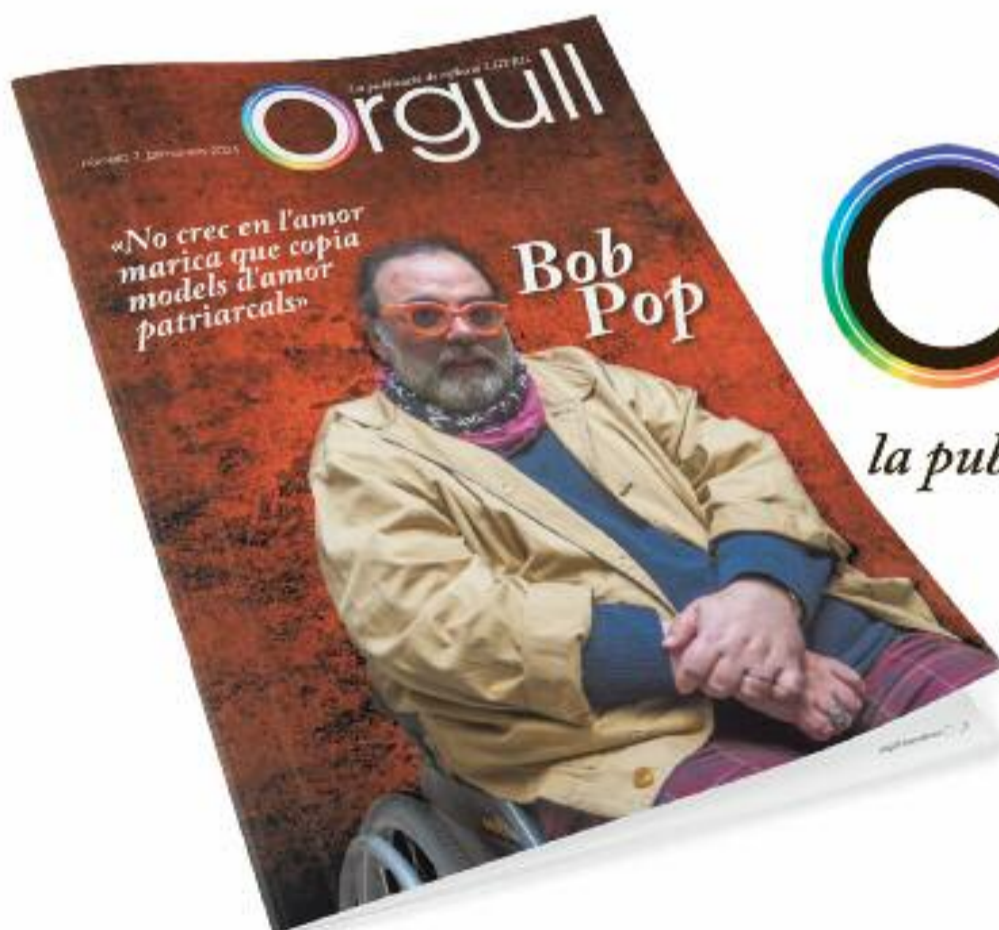
d’Esports l’Hospitalet substitueix en el càrrec l’anterior presidenta, Mercè Olivares.

A banda de comentar a *L’H Digital* la intenció del Consell de tenir més visibilitat en el conjunt de la política municipal i aportar l’experiència dels seus membres en el govern local, el nou president de l’entitat proposa atorgar, amb periodicitat anual, “un premi a un ciutadà anònim que reconegui la seva tasca en favor de la millora de la ciutat”.

Huguet és el quart president del Consell de Síndics des de la seva fundació, l’any 2012. Durant aquest període, a més de l’esmentada Mercè Olivares també han ocupat la presidència Celestino Corbacho i Santi Ballesté.

La nova Junta del Consell, amb Huguet i Marín al centre. Foto: Ajuntament

Orgull
la publicació de reflexió LGTBI+

grup comunicació 21

orgull.barcelona
digital i revista en paper

L'Ajuntament de Barcelona es va comprometre a retirar 11 dels 17 abocadors de Collserola a Nou Barris. Foto: Joanna Chichelnitzky

La conversa, més o menys, es produeix en aquests termes: preguntem a Neus Regada, presidenta de l'Associació de Veïns de Mas Guimbau - Can Castellví, quins són els problemes més importants que hi ha als barris de muntanya de Collserola. Regada repregunta si tenim temps d'escoltar-la, i a continuació comença una llarga enumeració de problemàtiques: la por als incendis, les deixalles al parc, l'ús abusiu de l'espai natural, la manca de transports públics i d'equipaments... "I els senglers dels quals tothom parla?", li preguntem. "Són el menor dels nostres problemes. Hem après a conviure-hi, perquè si els deixes tranquils, et deixen tranquil", respon.

Ivan Patrici, de Collserola sense abocadors i tècnic mediambiental, també podria estar hores relatant els conflictes que té el veïnat de Nou Barris als peus del massís. Són diferents dels de Regada, però la quantitat és igualment notòria: abocaments de brossa descontrolats, problemes de biodiversitat per la sequera, conflictes per l'ús del sol...

A la metròpoli, pràcticament tothom ha trepitjat la serralada de Collserola alguna vegada. Imponent i regnant sobre Barcelona i altres municipis, és fàcil de veure des de molts punts del territori. No obstant això, queda lluny i només és visitada –massivament– els caps de setmana. Queden també lluny, doncs, els problemes que viuen els seus veïns. De fet, la majoria de la població no sap ni tan sols quin organisme governa l'entorn natural.

Es tracta del Consorci del Parc Natural de la Serra de Collserola, que agrupa la Diputació de Barcelona, l'Àrea Metropolitana de Barcelona, la Generalitat i els ajuntaments del Papiol, Molins de Rei, Sant Feliu, Sant Just Desvern, Esplugues, Barcelona, Montcada i Reixac, Cerdanyola i Sant Cugat. Així, una població de tres milions està vinculada amb aquest pulmó verd de 8.000 hectàrees, però cada any passen pel massís fins a cinc milions de persones. Sens dubte, un caldo de cultiu per fer aflorar els conflictes.

EL GRAN PROBLEMA

Els incendis són la bèstia negra de Collserola. Les noves condicions ambientals derivades de la crisi climàtica fan que els anomenats incendis de sisena generació puguin ser una realitat. Segons els Bombers de la Generalitat, si hi ha una temperatura de 30 graus, vents superiors als 30 quilòmetres per hora i una humitat per sota del 30%, Collserola podria cremar en menys de vuit hores.

Així ho confirma el cap de secció de Boscos del Departament d'Acció Climàtica de la Generalitat, Eloi Beulas, que assenyalava que a Collserola cal distingir dues tipologies d'incendis. "Al vessant que dona al mar, els focs poden ser espectaculars, perquè es veuen des de Barcelona, però no

Collserola: un massís de conflictes

Amb una extensió de 8.000 hectàrees que cada any trepitgen cinc milions de persones, la serralada de Collserola és el gran pulmó verd de l'àrea metropolitana de Barcelona, però també un focus de problemes de convivència entre veïns i visitants i un dels punts més crítics pel que fa al risc d'incendis.

ens preocupen tant com els que comencen a la zona del Llobregat", detalla. Són aquests darrers els incendis que es podrien arribar a descontrolar i "arrasar tot el massís". La forma del terreny, la vegetació o els vents són alguns dels elements que converteixen la zona sud de la serralada en un entorn amb molt més risc.

En aquest sentit, encara que es va començar a dissenyar el 2010, va ser el 2021 quan les autoritats que governen el massís van aprovar el

pla de protecció del parc, el PEPNat, que disposa d'una sèrie de mesures per lluitar contra els incendis.

Malgrat tot, els veïns no estan tranquils, i en certa manera tenen raó per no estar-ho. Regada afirma que "la seguretat al barri és insuficient, perquè en cas d'incendi no en sortiria ningú viu". Alhora, denuncia que manquen franges per protegir les urbanitzacions i camins perquè els bombers puguin desplaçar-se si hi ha un incendi. "No hi ha inversions", assegura.

El pressupost de Collserola se situa en els 6,4 milions d'euros, una quantitat que des de l'AMB i l'Ajuntament de Barcelona consideren insuficient. Així mateix, els organismes de l'òrbita municipal assenyalen que l'infrafinançament és responsabilitat de la Generalitat, que certament es va comprometre a invertir un milió d'euros extra al parc per la situació de sequera i el risc d'incendis. Finalment, la quantitat no es va poder destinar al massís perquè no es

van aprovar els últims pressupostos de la Generalitat liderada pel president Pere Aragonès.

En aquesta línia, Beulas alerta que, "tot i que en els darrers anys s'han fet franges, són insuficients". Ho confirmava el cap de l'Oficina de Prevenció d'Incendis Forestals i Desenvolupament Agrari de la Diputació de Barcelona, Jaume Minguell, quan el passat 16 de maig deia que a la metròpoli "tenim el bosc a la porta de casa i, per tant, tenim el foc a la porta".

El serial dels militars

● Si s'aixeca una pedra, a Collserola surt un problema. Aquest podria ser el lema d'aquest massís pel qual, cada any, passen cinc milions de visitants. N'és una prova tota la polèmica que els militars de l'exèrcit espanyol fa anys que generen entre el veïnat del parc. Militars a Collserola? No ens hem equivocat: el massís és utilitzat pels soldats de la caserna del Bruc per fer-hi entrenaments.

La qüestió va destapar-se fa més d'una dècada quan el Col·lectiu Antimilitarista de Sant Cugat (CASC) afirmava el següent en un article: "A Coll-

militars o no era del Ministeri de Defensa, i afegia que l'Ajuntament de Barcelona havia fet una petició per posar-hi fi. Tanmateix, reconeixia que no es podia prohibir que els militars, per exemple, "com qualsevol ciutadà normal", hi anessin a córrer.

El desembre de l'any 2016, el Consorci del Parc de Collserola hi va prohibir les pràctiques militars que incloguessin "la utilització o exhibició" d'armes. A més, les activitats dutes a terme pels militars s'havien de desenvolupar a una distància superior als 500 metres respecte dels centres

El 2011 es va denunciar la presència de militars armats a Collserola i el 2016 es va prohibir que hi fessin exercicis d'entrenament amb armes

serola podem trobar espècies d'animals més perilloses que els porcs senglars: els militars". Es referien a la divisió de muntanya de l'exèrcit que s'entrenava als boscos d'Esplugues de Llobregat, Sant Cugat del Vallès i Vallvidrera.

Aquell 2011, les mocions de censura presentades en ajuntaments contra l'activitat militar al parc van anar caient en cascada, impulsades, en gran part, per la CUP. Les mocions es van aprovar a Molins de Rei per unanimitat, a Sant Cugat, a Esplugues, a Cerdanyola i a Barcelona. L'aleshores regidor de Sarrià-Sant Gervasi, Joan Puigdollers, afirmava que la postestat per decidir si es feien marxés

educatius. Aquell mateix any, el Ministeri de Defensa va presentar un recurs contra la decisió del Consorci i, en un comunicat, va assegurar que mantindria les activitats a Collserola.

D'ençà d'aleshores, cada poc temps, tot i la prohibició, la polèmica torna a sorgir. El 2018 es va denunciar la presència de militars armats a pocs metres de l'escola els Xiprers en horari lectiu, i un any més tard un grup de soldats va ser fotografiat passejant amb armes per la serrallada. L'últim capítol del serial es va produir l'any passat, quan uns veïns de Vallvidrera es van topar amb una dotzena de militars que portaven armes a la font de l'Espinagosa.

La situació és preocupant, i encara ho és més en el context de sequera que travessa Catalunya i que fa augmentar el risc d'incendis d'uns boscos molt debilitats. Segons indiquen des del projecte De-BosCat del centre d'investigació CREA, la sequera ha fet que els boscos estiguin molt més debils. "L'estrès hídric dels últims anys ha fet que alguns arbres hagin perdut les seves fulles", diu la responsable del projecte, Mireia Banqué. "Aquest debilitament augmenta la vulnerabilitat i facilita l'entrada de plagues", lamenta.

CONFLICTES D'USOS

"Al parc s'hi fa de tot", es queixa Regada. "Curses, observació d'ocells, sortides escolars constants... Quan fa bon temps hi ha moltíssima gent, i és com la Rambla sense cap control", apunta. Certament, la utilització intensiva de Collserola genera conflictes. La veïna explica, per exemple, que a l'estany de Vallvidrera, encara que està prohibit fer-ho, hi ha gent que hi banya el gos. Per això demana que "s'apliqui la llei i es posin multes".

És el que ha passat en el cas de les bicicletes de muntanya que circulaven per camins i corriols dins del parc. Actualment, les diferents ordenances dels municipis

del Consorci sancionen qualsevol persona que practiqui aquesta modalitat esportiva. Joaquim Vilaplana, el president de la Federació Catalana de Ciclisme, explica que les multes ascendeixen als 250 euros i lamenta la criminalització que s'ha fet dels ciclistes. "És cert que al col·lectiu hi ha irresponsables que fan descens extrem, però no són majoria", diu.

Avui dia, la Federació està en converses amb el Consorci per mirar de crear una taula de diàleg per despenalitzar la bici de muntanya a Collserola. "No ens sembla bé la tolerància zero i creiem que cal fer un estudi de quins corriols i camins realment estan en perill si hi passen bicis", argumenta. Des del seu punt de vista, en aquesta matèria "s'ha cedit davant dels grups ecologistes quan no hi ha evidències científiques que indiquin que les bicicletes deterioren els camins més que les pluges".

Les veus crítiques amb els ciclistes, però, són freqüents. Regada diu que "estàn trencant el parc", i l'estiu passat el síndic de greuges de Barcelona lamentava que, tot i les prohibicions, els ciclistes seguien incomplint la llei.

Més enllà del conflicte de les bicicletes, que desperta passions i debats, el parc té altres usos que

"Al parc s'hi fa de tot: curses, observació d'ocells, sortides escolars constants... Quan fa bon temps hi ha moltíssima gent, i és com la Rambla sense cap control"

"Al vessant que dona al mar, els focs poden ser espectaculars, perquè es veuen des de Barcelona, però no ens preocupen tant com els que comencen a la zona del Llobregat"

no generen cap mena de discussió. El mes de maig, Patrici va denunciar els abocaments de brossa constants que pateixen les zones de Nou Barris properes al parc. El diari *Línia* va poder visitar diversos abocadors de la mà de Patrici i va comprovar que no es tracta d'un problema aïllat. De fet, hi ha brossa que té més de 60 anys, com ara material de construcció o productes mèdics de mitjans del segle XX. Alhora, en alguns d'aquests abocadors hi ha, des de fa anys, cotxes i motociclistes abandonats.

En aquest cas, la història va donar un tomb quan la pressió veïnal va fer que, recentment, l'Ajuntament de Barcelona es comprometés a eliminar 11 dels 17 abocadors que hi ha. "Els que no es poden netejar són de propietat privada", explica Patrici, que lamenta que el consistori trigués tant a actuar i que només hagi recollit la brossa més visible.

MÉS I MÉS PROBLEMES

Semblaria que la cosa acaba aquí, però podríem continuar enumerant problemes. Regada esmenta, sobretot, els que tenen a veure amb la mobilitat. "No s'ha invertit en infraestructures, i per la carretera hi passen milers de cotxes",

afirma tot referint-se a l'Arrabassada, una de les carreteres més perilloses de tota Catalunya. "Baixar a Barcelona et pot costar una hora en un tram que pots fer en sis minuts", afegix.

Si parlem de transports públics, la qüestió no millora, ja que "els autobusos passen cada 45 minuts o una hora i vint en el pitjor dels casos", diu Regada. "Fa anys que demanem les mateixes coses, però com que som cinc o sis barris que tenen 4.000 persones, som pocs vots", lamenta. L'únic moment en què els fan cas, considera, és quan un polític va a visitar-los. "Els alcaldes es queden a quadres, perquè hi ha zones urbanes sense asfaltar", sentència.

Patrici també lamenta que a la zona on viu hi hagi una manca de manteniment de la qual responsabilitza la Fundació Privada de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau. "És propietària de molts terrenys a Collserola dels quals no se'n cuida, i això genera, per exemple, la vandalització de la Font de Santa Eulàlia", conclou.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Fins al 14 de juny es pot veure a l'Ateneu de Cultura Popular l'exposició de dibuixos de Romuald Monreal, antic soci de l'entitat. A la mostra es poden contemplar diversos espais i edificis de la ciutat, dibuixats a llapis.

Els veïns de la Farga denuncien soroll i manca d'intimitat

MOLÈSTIES ▶ “No tenim intimitat a les nostres pròpies llars”, es queixa Germán Saavedra, un dels 120 veïns dels edificis dels números 12, 14 i 16 de l'avinguda d'Isabel la Catòlica que han transmès a la Síndica de Greuges aquestes i altres queixes relatives al funcionament del centre comercial La Farga.

El centre va ser objecte d'una remodelació, l'any 2022, amb l'obertura de terrasses a l'exterior de la zona de restauració, que es troben a l'alçada de les plantes més baixes dels habitatges més propers. “Hi ha el perill real que algun dia les imatges dels nostres fills i filles apareguin a Internet”, denuncia al respecte aquest veí.

SOROLL PERMANENT

Respecte del soroll permanent dels aparells de refrigeració, una altra de les molèsties denunciades pel veïnat, Saavedra reconeix que el centre comercial els ha disminuït els darrers mesos en intensitat i durada. “De qualsevol manera, exigim la insono-

El centre comercial s'ha obert a l'avinguda Isabel la Catòlica. Foto: Línia L'H

rització d'aquests aparells”, insisteix aquest veí.

D'altra banda, després de mesos de queixes al consistori, el 9 de maig els veïns afectats van ser convocats pel regidor del Districte I José Antonio Alcaide, a qui van exposar la problemàtica. Després de la reunió es va fer una sonometria, encara pendent de valoració, mentre que

l'Ajuntament assegura que s'ha compromès a fer complir la normativa respecte dels horaris de tancament de l'activitat comercial i lúdica.

“Tanmateix, si no remeten completament les molèsties ens haurem de plantejar altres vies, com la conselleria de Sanitat” insisteix Saavedra, que afegeix que volen viure “tranquils”.

La Tecla Sala mostra els escenaris d'Alfons Flores

EXPOSICIÓ ▶ El 16 de maig es va presentar al Centre d'Art Tecla Sala la mostra *Alfons Flores. L'escenari prodigiós*, sobre el treball de l'escenògraf hospitalenc. Segons els organitzadors, es vol traslladar a l'espai expositiu les essències del treball d'un escenògraf contemporani, és a dir “transferir l'acció, el moviment, la fascinació del que passa en un escenari, al museu”.

Nascut a l'Hospitalet l'any 1957, Flores té una trajectòria reconeguda en l'àmbit internacional. Membre del Grup d'Ac-

ció Teatral (GAT) des del 1978, és l'autor de prop de dos-cents projectes teatrals i operístics a alguns dels festivals i teatres més prestigiosos del món, com ara el festival internacional d'Edinburg, la Scala de Milà, el Gran Teatre del Liceu de Barcelona o l'Òpera de Sydney, entre altres.

La seva obra ha estat premiada en diverses ocasions, com l'any 2017, quan va ser nominat en la categoria de Millor Escenògraf a The International Opera Awards.

Inauguració de la mostra al Centre d'Art Tecla Sala. Foto: Ajuntament

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat   grup comunicació21   el diari metropolità

CORPUS 2024

**ALLÀ ON ENS NECESSITEN,
OBRIM CAMÍ A L'ESPERANÇA**

Fes un donatiu

www.caritascatalunya.cat

bizum: 38031

ES69 2100 5000 5802 0008 9517

L'1 de juny, el Centre d'Estudis de l'Hospitalet i l'AV Som Santa Eulàlia van organitzar un recorregut pel passat industrial del barri. La ruta guiada es va aturar al magatzem d'olis Regàs i també a l'antiga fàbrica tèxtil de Can Trinxet.

Trenta anys sense poliesportiu: els veïns s'afarten d'esperar

EQUIPAMENTS ▶ “S’ha aprovat la construcció del poliesportiu municipal de Santa Eulàlia al carrer Gasòmetre, amb un pressupost de 35 milions de pessetes”. Aquesta notícia, del 4 de maig de 1994, es publicava als mitjans locals de la ciutat, aleshores governada pel socialista Juan Ignacio Pujana, que pocs mesos després seria condemnat per tràfic d’influències i abandonaria el càrrec en favor de Celestino Corbacho.

Un altre 4 de maig, tres dècades més tard, veïns i veïnes del barri “celebraven” de manera irònica l’aniversari amb una acció de protesta on van voler deixar constància de la seva indignació davant “l’etern” endarreriment del projecte.

CONSULTA I RECURS

La cronologia de l’espera continua amb una nova data: el 23 de novembre de 2019 es realitzava

Joves jugadors de bàsquet reclamen el poliesportiu. Foto: Som Santa Eulàlia

una consulta popular sobre la ubicació del nou poliesportiu, en la qual l’opció preferida va ser la del Gasòmetre, amb un 61%. Tot i això, aleshores ningú comptava amb l’oposició d’un grup de veïns de l’esmentat carrer, que el juliol de 2021 van presentar un recurs contenciós administratiu contra el projecte perquè superava en gairebé dos metres l’alçada de l’edifici original.

Mentrestant, i durant tot aquest temps que s’ha allargat

fins a tres dècades, el veïnat ha hagut de fer servir les “obsoletes i desfasades” instal·lacions poliesportives del carrer Jacint Verdaguer “sense un manteniment ni adaptació adequades a les demandes i necessitats de salut actuals”, segons Rubén Casellas, veí del barri i membre de Som Santa Eulàlia. “Les nombroses entitats esportives del barri necessiten uns equipaments homologats”, conclou.

Alumnes de Màrqueting i Publicitat de l’institut. Foto: Institut Provençana

Alumnes del Provençana dissenyen cartells de festes

MÀRQUETING ▶ Els estudiants del Cicle Formatiu de Grau Superior de Màrqueting i Publicitat de l’Institut Provençana han creat la campanya publicitària de les diferents festes majors dels barris de l’Hospitalet, que porta com a l’eslògan ‘Queda’t sense parauL’Hes’.

Per a cadascuna de les festes de barri han realitzat dos cartells amb les imatges de dues de les activitats més representatives del

barri, que van acompanyades d’un so o onomatopeia relacionats amb els sentiments o emocions que desperten les festes.

Segons informen des de l’esmentat institut, els estudiants han creat una agència de publicitat simulada, que porta el nom de L’Hagència, amb la intenció d’experimentar com es treballa en un entorn professional, a través de col·laboracions reals amb diverses entitats del barri i la ciutat.

Educació | Jornada comunitària de les AFA

La plaça de la Baldosa va acollir el 2 de juny la primera jornada comunitària de les Associacions de Famílies d’Alumnes (AFA) de Bellvitge i el Gornal. Es tracta d’una activitat que ofereix activitats per a les famílies i que vol fer valdre la feina de les AFA.

Bellvitge | El Gornal

No Més Blocs torna a exigir la retirada del pla Biopol-Granvia

URBANISME ▶ Al Ple ordinari del maig, Emma Núñez, portaveu de la plataforma veïnal No Més Blocs, va prendre la paraula per reflexionar sobre el Pla Director Urbanístic (PDU) Biopol-Granvia i l’actual context d’emergència per sequera.

“Es tracta d’un projecte urbanístic pendent d’execució a l’espera que desaparegui l’actual situació de sequera”, va dir, al mateix temps que va demanar al futur alcalde David Quirós que, en referència al relleu imminent, “la clau de la ciutat no sigui per obrir la porta a totes les constructores”.

“IRRESPONSABLE”

La veïna membre de No Més Blocs va criticar l’actual política urbanística de l’Ajuntament perquè, segons el col·lectiu, “és un plantejament evidentment irresponsable”. “No podem tenir el col·lapse com a horitzó i no podem posar una ciutat al servei de la construcció. Necessitem cap-

La portaveu de No Més Blocs, Emma Núñez, al Ple. Foto: No Més Blocs

girar aquesta tendència perquè aquest model ens està ofegant i ens matarà”, va alertar.

Per aquest motiu, Núñez va demanar coherència “amb la situació climàtica i social en què ens trobem” i va instar a l’Ajuntament a retirar el PDU. També va demanar als responsables municipals la inversió dels recursos públics per “fer una ciutat al servei de les persones”, en comptes de “posar la ciutat al

servei dels inversors”. Amb tot, el Biopol-Granvia va ser aprovat l’abril passat, un nou pas que deixa via lliure a un projecte que pretén actuar sobre el 10% del terme municipal. “És una bona notícia”, comentava aleshores l’alcaldessa, Núria Marín, que sempre ha defensat que aquest projecte portarà riquesa a la ciutat i que la convertirà en la “capital de la biomedicina del sud d’Europa”.

Imatge de la concentració del 8 de maig a la tarda. Foto: X (@jaumegraells)

Rebel·lió al Gornal contra l’eliminació d’aparcaments

EL GORNAL ▶ Més de 200 veïns del Gornal van tallar el 8 de maig a la tarda els laterals de l’avinguda Granvia de l’Hospitalet, al costat de l’Ikea, per exigir a l’Ajuntament que mantingui les places d’aparcament al barri. Ho van fer en protesta pels plans municipals de fer un nou carril bici a l’avinguda Carmen Amaya, actuació que provocaria l’eliminació de 150 places d’aparcaments al barri. Hores abans, de fet, el veïnat havia sortit al carrer a aturar les obres.

La pressió veïnal, que va organitzar la manifestació gràcies al boca-orella, ha tingut els seus efectes. Si bé és cert que la concentració va ser desconvocada poca estona després que comencés per les promeses municipals d’atendre les seves peticions, LH Digital confirma que el consistori ha posat sobre la taula una solució “equilibrada” per mantenir l’aparcament i, al mateix temps, poder gaudir d’un nou carril bici al barri. En principi, només s’eliminarien 12 places.

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

[Dona ahora](#)

Cuenta bancaria:

ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

Juguen a casa

» L'escola Joaquim Ruyra va ser el col·legi electoral del país amb més percentatge de vot al PSC el 12M
 » La tradició d'esquerres del barri i la polarització nacional, els principals motius del triomf socialista

Francisco J. Rodríguez
LES PLANES

Que el nord de la ciutat és un graner de vots socialistes és un fet que no sorprèn ningú. Ara bé, si ampliem el focus i ens fixem en cada col·legi electoral, podem comprovar que el que hi havia el 12M a l'escola Joaquim Ruyra, al barri de les Planes, va ser on més suport va rebre el PSC de tot Catalunya, en concret un 54,16%. En aquest punt de votació el PSC va quedar per sobre de PP, segon, i Vox, tercer a només un vot dels populars.

En el global de les Planes el PSC va assolir també una victòria solvent, però amb menys suports: del 49%, mentre que a tot el Districte, que inclou el barri de la Florida, el suport al PSC tam-

bé va ser d'un 49%. Aquesta, de fet, és una dinàmica que es repeteix elecció rere elecció en aquesta zona, un barri castigat per les desigualtats amb una forta "tradició històrica d'esquerres", recorda la periodista i activista Montse Santolino. Hi coincideix Pedro Luna, membre de l'associació de veïns que destaca que el nord de l'Hospitalet ha estat sempre un calador de vots socialistes. "És una qüestió sociològica i associat, en part, a la immigració dels anys 60", argumenta Luna, que parla de "vot estructural" del PSC al barri.

Per altra banda, tant Luna com Santolino recorden que les eleccions del 12M van tenir un fort component nacional. "La idea de posar fi a l'hegemonia independentista hi ha pesat molt", afirma Santolino, que col·loca aquesta qüestió per davant d'al-

Entrada a l'escola Joaquim Ruyra. Foto: Arxiu

tres com la inversió de l'Ajuntament socialista a zones com els Blocs Florida. Luna, al seu torn, argumenta que el 'procés' ha "bipolaritzat" el vot entre els independentistes i els que no ho són, i com que la Florida i les Planes no són barris sobiranistes, l'opció socialista ha estat la fa-

vorita dels electors. Ara bé, Santolino posa de manifest que l'autèntica guanyadora de les eleccions del 12M va ser l'abstenció. "Les xifres d'abstencionistes no són les mateixes a tots els districtes de la ciutat, i en el cas de les Planes i la Florida és un dels més pobres", destaca Santolino.

Els dos entrevistats coincideixen a recordar que, a hores d'ara, hi ha una part important del veïnat que no pot votar. Es tracta de migrants que potser fa molts anys que viuen al barri, però que no poden decidir perquè no tenen la nacionalitat. "Això provoca que els resultats només representin a una part del barri", lamenta Luna. Santolino va més enllà i considera que si els migrants poguessin votar, "els resultats no serien els mateixos". "És la principal via d'integració dels migrants i ni tan sols els estem donant aques dret", apunta Luna.

Pel que fa als bons resultats de PP i Vox al barri, Santolino ho relaciona amb el rebuig a la immigració i la preocupació per la inseguretat i l'incivisme. Sobre això, Santolino diu que la població migrant del barri "és conscient del què suposa Vox".

Clima | Mapa de calor a Collblanc i la Torrassa

El 30 de maig es va fer un recorregut a peu a Collblanc i la Torrassa per elaborar un mapa de calor. La iniciativa, organitzada per un grup de recerca de la Universitat de Barcelona, vol analitzar les altes temperatures a la ciutat.

Collblanc | La Torrassa

Passatge Pons: ara va de debò?

» Llum verda a les obres de rehabilitació de les cases històriques del vial, previstes per al març del 2025
 » El conjunt tindrà un ús social que el Centre d'Estudis reclama que s'acceleri perquè s'està degradant

Roger Jiménez
LA TORRASSA

El Ple municipal del 27 de maig va aprovar, finalment, l'inici del procés de licitació i adjudicació de les obres de rehabilitació de les casetes del passatge Pons per unanimitat, un conjunt que el consistori vol destinar a habitatge social, tal com va prometre.

Segons explica l'Ajuntament a Línia L'H, el projecte, que es va encarregar a l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), ja està acabat i actualment està en fase d'auditoria. Les mateixes fonts municipals informen que la data prevista d'inici de les obres de rehabilitació de les casetes és el mes de març del 2025. Tot i això, el passat mes de gener el govern municipal assegurava a la portaveu del Partit Popular Sonia Esplugas que les

obres començarien el gener de l'any vinent i finalitzarien durant el 2026.

"Confiam que ara vagi de debò", afirmen els veïns. "Volem que les casetes tinguin un ús social, que siguin per a la gent gran del barri amb mobilitat reduïda i pocs recursos, tal com ens van prometre fa tres anys", diu Ramon Carbó, membre de l'Associació Castell de Bellví a la Torrassa (ACBALAT), que reivindica la realització del projecte d'habitatges socials previst a les casetes del passatge Pons des de l'any 2021.

Tres anys després de l'anunci del projecte d'habitatges socials per a gent gran amb problemes d'accessibilitat, i sis més tard de la compra dels immobles per part de l'Ajuntament, "encara no s'ha fet res", critiquen els veïns de l'ACBALAT, entitat veïnal creada per a la defensa del patrimoni del barri, com el cas-

La presidenta del CELH (tercera per l'esquerra) i altres veïns davant de les casetes del passatge Pons. Foto: Línia L'H

tell de Bellví, que també continua pendent de rehabilitació.

PATRIMONI DEGRADAT

Des de fa temps, una lona amb l'anunci del projecte cobreix la façana i el lateral dels nou habitatges unifamiliars adossats construïts l'any 1926, "catalogats dins

del Pla Especial de Protecció del Patrimoni", apunta Carme Rimbau, presidenta del Centre d'Estudis (CELH) i veïna del barri.

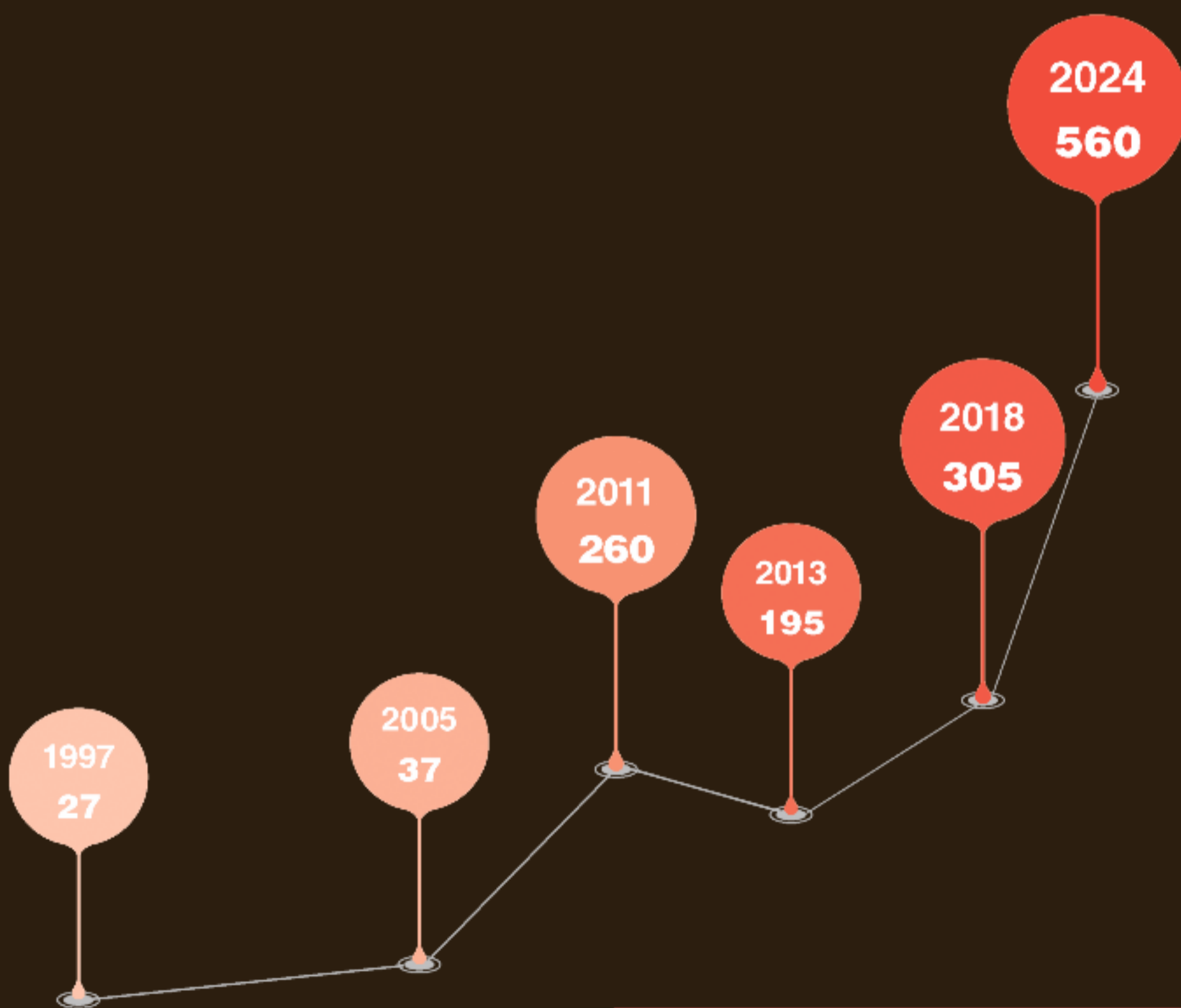
"Cal preservar aquest i els pocs passatges de la Torrassa que encara no s'han enderrocat per fer-hi blocs moderns, així com la resta d'elements patri-

monials que resten dempeus, ja que formen part de la història del barri i de la ciutat", reclama Rimbau, que denuncia la progressiva degradació del conjunt arquitectònic a causa del pas del temps i la inacció administrativa, amb l'esperança que ara això canviï aviat.

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 560 mitjans associats

Bàsquet | Òscar Navarro, nou entrenador del CB l'Hospitalet

L'esperareri Òscar Navarro ha estat nomenat nou tècnic del CB l'Hospitalet per al curs 2024-2025. L'equip competirà finalment a la Tercera FEB, l'antiga Lliga EBA, perquè ha hagut de renunciar a la seva plaça a LEB Plata, ara Segona FEB, per problemes econòmics.

Un guió de pel·lícula ben real

» El CEJ l'Hospitalet puja a Lliga Femenina 2 després de grans remuntades anímiques i esportives
» "L'equip ha superat cada obstacle amb naturalitat", celebra Miki Folgosa, el primer entrenador

Toni Delgado
LES PLANES

L'esport és una mina d'històries interessants que, amb més o menys llicències imaginatives, han arribat a la pantalla gran, com *Jo*, *Tonya*, *Rush*, *Evasió* o *victòria* o *Carros de foc*. Si algú portés al cinema el relat de l'ascens del CEJ l'Hospitalet a la Lliga Femenina 2, és possible que una de les primeres escenes del segon acte es referís al 2 de desembre de 2023, quan l'equip, un dels favorits, va encaixar la tercera derrota en 11 jornades a la Bastida contra el Draft Gramenet (50-48).

"Sabíem que no podíem fallar més i que cada partit seria ja una final en una competició tan exigent com la Super Copa", enceta Albert Raurell (Barcelona, 1996), tècnic ajudant. El CEJ l'Hospitalet va aparcar les expectatives externes i va centrarse a treballar de valent, com no havia deixat de fer des del 21 d'agost, quan va començar els entrenaments amb només cinc jugadores. Entre lesions i assumptes personals o professionals, l'equip només ha pogut entrenar-se al complet en tres sessions durant la temporada.

El grup, però, no s'ha refugiat mai en cap excusa, i va reaccionar amb una convincent victòria al Poliesportiu Municipal les Planes contra l'AB Premià (73-58), en l'últim partit de 2023. Va ser el comiat de Sandra Chisom Emedolu, que va decidir marxar del club, igual que havia fet abans Lois Michelle Tarkanian. En el segon partit d'aquest any debutaria ja la neerlandesa Ciska Kollen.

Els imprevistos no descontentaven al CEJ l'Hospitalet, que va acumular 11 triomfs consecutius, fins que el 13 d'abril va caure contra el CB Igualada (61-54). Amb tres jornades per jugar-se, l'equip sumava dues victòries menys que el líder, un Draft Gramenet a qui guanyaria set dies després (59-47) i amb el premi doble de tenir els punts a favor en el duel particular.

UN MOMENT CLAU

"Per a mi un dels moments del curs és el triple que va llençar en l'últim sospir Laia Piñol, jugadora de l'AB Premià, en la penúltima cita. Si el tir entrava, ja no podríem guanyar la Super

Les jugadores, el cos tècnic i altres membres del CEJ l'Hospitalet celebren l'ascens a Lliga Femenina 2. Foto: CEJLH

Copa", recorda, emotiu, el gracienc Miki Folgosa (Barcelona, 1989), el primer entrenador, amb passat al Vedruna Gràcia, el CB Cornellà, el Barça CBS, el CN Sabadell o el Barça. "La pilota va entrar i va sortir dos cops del cercol... Quin patiment i quin descans!", intervén Raurell, el seu ajudant i amb qui havia coincidit al CB Grup Barna.

Tan sols quedava una jornada. El grup va fer els deures i va superar el Club Bàsquet Samà Vilanova (65-32), i l'endemà, el 5 de maig, es va reunir per veure des de la distància el Manresa CBF-

L'equip només s'ha pogut entrenar al complet en tres sessions durant el curs

Draft. Un triomf local feia campió de la Super Copa al CEJ l'Hospitalet i li atorgava un bitllet per a la fase d'ascens a la Lliga Femenina 2 sense haver de jugar i guanyar la Final a Quatre. L'ajut manresà es va produir (51-45) i el conjunt hospitalenc va veure com la seva persistència, amb 14 victòries en els darrers 15 matxs, tenia recompensa. Només havia estat líder en la segona jornada.

Ningú, tampoc l'Ensino B, el primer rival a la fase d'ascens a Lliga Femenina 2 de Huelva, s'esperava un triomf gallec per 68-37. "Vam arribar-hi amb mol-

ta confiança i després d'uns entrenaments excel·lents, i, ahora, sense haver jugat cap partit en 18 dies. Ens va afectar molt que la posada en escena no fos gens bona", descriu Folgosa. Fa una pausa i, amb el seu discurs, ens ajuda a entendre una mica més quin paper té un entrenador: "En un altre context, en un matx tan desastrós, hauria fet molts retrets. No era, però, el moment d'actuar així, sinó d'animar i xocar les mans a les jugadores perquè necessitaven suport i confiança per a l'endemà".

Durant el dinar el grup estava destrossat. Eren conscients que havia estat el pitjor matx de la temporada i que quedarien eliminades en qualsevol triple empat a victòries al grup. "Miki, ara ens cal una bona migdiada, fer el cap net, prendre'ns unes cerveses després i agafar forces per preparar el partit contra el CB Aradeva Tenerife B. Si el guanyem, pujarem directes", va pronosticar l'Albert. Tothom va riure.

L'entrenador ajudant tenia "molt clar" que si assolien el somni seria "patint fins a l'últim segon". Mentre que Folgosa va voler revisar el camí recorregut, ple d'entrebancs superats: "Recordau què va passar quan vam perdre contra el CB Igualada? Vam completar el millor matx del curs contra el Draft. Quants triomfs vam aconseguir en les últimes 15 jornades, quan no podríem fallar? Som capaces de tornar-ho a repetir".

El 24 de maig el repte al Polideportivo Andrés Estrada de Huelva era majúscul, un CB Aradeva Tenerife B reforçat amb María Roters, María Luque, Ainhoa Negrín o Noelia Ibáñez, jugadores del primer equip de Lliga Femenina Challenge, la segona categoria estatal. "La resposta del grup va ser fer el millor partit de la temporada", celebra Folgosa.

La victòria, a la pròrroga i per 67-71, va tenir com a gran protagonista Paula Gili, exjugadora del Basket Almeda, com Ona Fuster, Judit Ortiz, Mariona Domínguez i Judith Turrión. "Vam

"En un altre context, en un matx tan desastrós, hauria fet molts retrets", reconeix Miki Folgosa

fitxar la Paula perquè sabíem que seria una peça clau en moments decisius. Necessitàvem que contra l'Aradeva fos el factor determinant i ho va ser. Me n'alegro molt per la Paula. És la nostra tercera etapa junts, després de la del Barça CBS i el CB Grup Barna", continua el primer entrenador, que va voler i poder muntar un equip quasi complet de basquetbolistes que coneixia molt bé perquè ja les havia entrenat.

L'endemà —el passat 25 de maig— al CEJ l'Hospitalet només li valia la victòria davant el Baloncesto Torredolones i per pujar

directe a Lliga Femenina 2 necessitava una derrota de l'Ensino B contra el CB Aradeva Tenerife B, que es va produir (72-85). Com es preveia, el matx contra el conjunt madrileny, que va arribar a tenir vuit punts d'avantatge en el tercer quart, va ser molt dur. L'heroïna va ser Judith Turrión: l'exjugadora del Bàsquet Femení Sant Adrià —com Emma Guiu— va anotar quatre triples sense error en sis minuts i mig, per sentenciar el partit (61-48) i imprimir el bitllet d'ascens a Lliga Femenina 2.

"De la Judith en destacaria també un triple i un dos més u contra l'Aradeva en un tram fonamental, i, sobretot, la seva gran defensa contra les 4, les ales pivot rivals. Roters, per exemple, va sumar 50 punts en dos matxs, i cap contra nosaltres", detalla el primer entrenador.

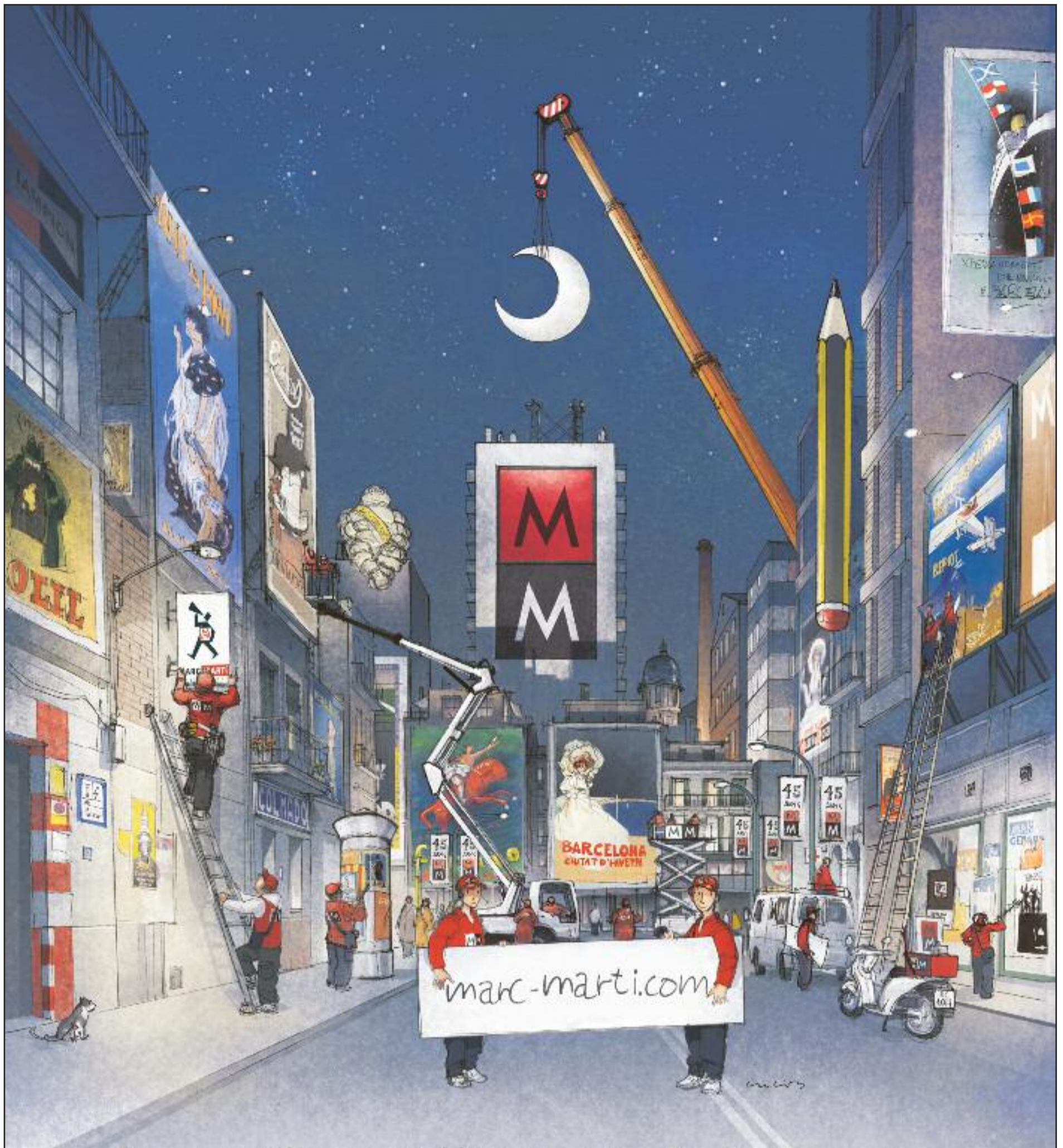
Per a Folgosa, el grup ha superat cada obstacle "amb naturalitat". Sempre ha cregut i s'ha aixecat, sense egos ni excuses. "L'esport és una muntanya russa i veure alegres les persones que formen aquest club humil no té preu", afegeix.

"EN MIKI ÉS HONEST"

"En Miki és honest, treballador i incansable", intervén Raurell, que l'estiu passat tenia la idea de descansar un temps del bàsquet, l'esport que va començar a estimar com a jugador i tècnic al BAM (Bàsquet Ateneu Montserrat), de l'Escola Joan Pelegrí. També va jugar i entrenar al JAC Sants, i va dirigir a l'Escola Thau i el CB Grup Barna, i la seva última experiència a les banquetes havia estat al Barça CBS.

Una trucada del Miki el 15 d'agost de 2022 va canviar els plans de Raurell, que es va unir al projecte del CEJ l'Hospitalet. Folgosa retrata l'Albert com a "molt responsable, metòdic i compromès" i ja pensa en la pròxima temporada: "Vull que ens ho passem bé i competim a Lliga Femenina 2. Ara he d'analitzar els errors i els encerts del curs, i enraonar amb el club i les jugadores. A més, l'Ajuntament ens ha promès que gaudirem d'una pista adequada".

"No crec en les casualitats. La sort que no havíem tingut a l'inici ens ha acompanyat en el tram final del curs. Hem rebut el premi a la nostra fe i persistència", resumeix Raurell, orgullós d'haver posat el seu granet de sorra en un guió de pel·lícula ben real.

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

No t'ho perdís

Foto: Tast a la Rambla

Tast a la Rambla

Del 6 al 9 de juny, la Rambla de Barcelona es convertirà en el centre gastronòmic de Catalunya acollint el *Tast a la Rambla*, que enguany arriba a la seva desena edició. Aquesta fira aplega més d'una trentena de carpes dels restaurants, bars i pastisseries més reconegudes de la ciutat, que ofereixen una tapa creativa a preus populars. Entre altres, s'hi podran tastar les croquetes del xef Nandu Jubany i diversos plats de la cuina popular versionats i millorats. Per amenitzar les jornades, la iniciativa compta amb música en directe, sortejos i sorpreses per a tots els assistents.

Famosos

La reconeguda cuinera Carme Rusalleda (Sant Pol de Mar, 1952) ha rebut el Premi Bite Honory Award a la difusió de la cultura culinària catalana que atorga la Generalitat. Es tracta d'un important guardó que vol reconèixer el paper dels creadors de continguts digitals gastronòmics en el foment d'aquest tipus de turisme i posar en valor Catalunya com a destinació gastronòmica. De Rusalleda cal destacar que va ser la primera xef catalana amb tres estrelles Michelin i l'única cuinera del món que n'ha aconseguit fins a cinc. Per tot plegat, és considerada un referent de l'alta cuina catalana i internacional. A banda d'aquest darrer premi, acumula una desena de guardons tan prestigiosos com la Creu de Sant Jordi o el Premi Nacional de Gastronomia. També destaca per tenir publicats diversos llibres de cuina i receptes, i per tenir diversos restaurants.

La fitxa

QUI ÉS? **CARME RUSCALLEDA**

ÉS FAMOSA PER...

Ser una de les millors cuineres del món

És l'única dona amb cinc estrelles Michelin

QUÈ HA FET?

Ha rebut el Premi Bite Honory Award

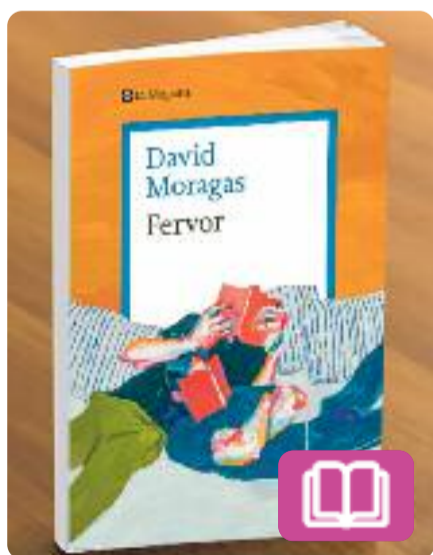
Reconeix la seva tasca creant contingut gastronòmic

A LES XARXES...

Felicitacions pel nou guardó

El món de la cuina dona l'enhonorabona a la xef

Llibres

Fervor
David Moragas

El guionista i director de cinema s'ha estrenat com a escriptor amb aquesta primera novel·la. Es tracta d'un llibre de ficció que narra la història de dos joves que s'embarquen en una relació romàntica a Barcelona. El relat també és un cant generacional que aborda altres temes com l'amistat, la família, la feina, l'habitatge i també el pas a la vida adulta.

Teatre

Prima Facie
Suize Miller

Victòria Luengo protagonitza aquest monòleg que explica la història d'una de les millors advocades del país. Un dia és violada per un company de feina i a partir d'aquell moment la seva vida canvia per sempre. L'obra tracta la violència sexual, el consentiment i la justícia patriarcal i es pot veure al Teatre Poliorama de Barcelona fins al 22 de juny.

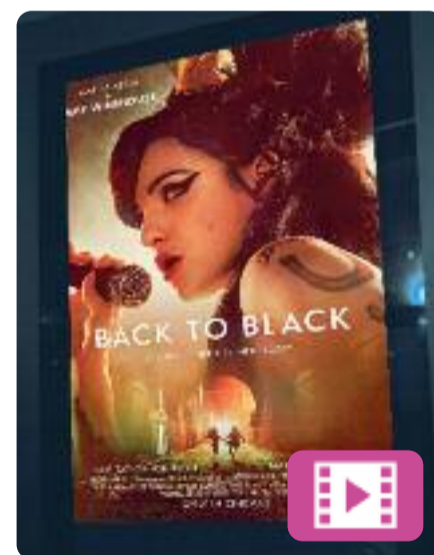
Música

Aquí i avui
Glaucs

El reconegut grup de post-rock català Glaucs compleix tres dècades sobre els escenaris, i per celebrar-ho ha enregistrat el seu cinquè disc d'estudi. Conté un total de deu cançons que ha compost de manera pausada, al llarg de dos anys, amb melodies senzilles i lletres que repassen moments quotidians i temes comuns com el pas del temps.

Pelis i sèries

Back to Black
Sam Taylor-Johnson

Aquest film repassa la vida personal i professional de la cantant i compositora Amy Winehouse, que va començar com una modesta cantant de jazz i va convertir-se en una superestrella mundial de la música, guanyant diversos Grammy. La seva vida, però, es va truncar el 2011, quan als 27 anys, a causa del consum i l'abús d'alcohol i drogues, va morir.

ESTILS DE VIDA

Les pantalles engreixen els infants

Foto: Freepik

PEDIATRIA

Per si no n'hi hagués prou amb els perjudicis de comprensió o fins i tot emocionals que causen les pantalles als infants, ara sabem que també engreixen o, més ben dit, augmenten el risc de sobrepès infantil, especialment si es fan servir abans d'anar a dormir. Aquesta és una de les conclusions d'un estudi elaborat per la Universitat de Barcelona i publicat a la revista *Appetite*.

D'acord amb els resultats de l'estudi, la combinació d'anar-se'n a dormir passades les deu del vespre i fer-ho després d'haver utilitzat qualsevol mena de pantalla durant més de trenta minuts s'associa a un risc més alt d'obesitat en la població infantil. El treball ha detectat que el 27,5% dels infants preescolars i el 35,2% dels que estan en edat escolar passen diàriament més de mitja hora davant de pantalles junts abans de dormir.

El fet d'allargar la vetlla per culpa de les pantalles repercuteix en la durada i la qualitat del son. Això provoca un endarreriment en els horaris de l'esmorzar i el sopar, especialment a mesura que l'edat dels infants augmenta. Finalment, aquesta deriva incrementa el sedentarisme i promou una alimentació allunyada de la dieta mediterrània. La tempesta perfecta per al sobrepès.

Les claus.....

PANTALLES

El 35% dels infants fan servir les pantalles més de mitja hora abans d'anar a dormir

SON

Mantenir-se despert fins a les 22:00 i fer servir pantalles empitjora la qualitat del son dels menors

HORARIS

Dormir malament provoca un endarreriment en els horaris dels àpats i més sedentarisme

OBESITAT

Els trastorns del son i l'alteració dels horaris acaben provocant sobrepès i obesitat infantil

Foto: Freepik

Creu Roja

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es   **BIZUM al 33512**

Envia **SMS** amb la paraula **UCRAÏNA** al **38088** i dona **3€***   **900 104 971**

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

- 5€** Manta (3 persones)
- 33€** Set de cuina (4 persones)
- 20€** Tenda de hivernacle (4 a 6 persones)

* Depèn de l'edat (18 i 24 anys) i del tipus de donació. Els preus són orientatius i podrien variar. Els preus són orientatius i podrien variar. Els preus són orientatius i podrien variar. Els preus són orientatius i podrien variar.

SISTEMA DE SALUT DE CATALUNYA

LA TEVA SALUT EN LES MILLORS MANS

Més informació

gen.cat/linialh.cat

/Salut

Generalitat
de Catalunya

sempre
endavant